PSALMS CHAPTER 30

Introduction

A prayer of thanksgiving, recalling the fears of illness and the hopes for salvation.

A psalm of David. A song for the dedication of the House. I extol You, Lord, for You have lifted me up, and not let my enemies rejoice over me. my Eternal God, I cried out to You, and You healed me. Lord, You brought me up from Sheol, preserved me from going down into the Pit. you faithful of God, sing out, and praise the holy name. For [God] is anary but a moment, and when pleased, there is life. One may lie down weeping at nightfall; but at dawn there are shouts of joy. When I was untroubled, I thought, "I shall never be shaken," for You, Lord, when You were pleased, made [me] firm as a mighty mountain. When You hid Your face, I was terrified. I called to You, Lord; to my Sovereign I made appeal, "What is to be gained from my death, from my descent into the Pit? Can dust praise You? Can it declare Your faithfulness? Hear, Lord, and have mercy on me; Lord, be my help!" You turned my lament into dancing, you undid my sackcloth and girded me with joy, that [my] whole being might sing hymns to You endlessly; my Eternal God, I will praise You forever.

מִיְמוֹר שִׁיר חֲנֻכֵּת הַבַּיִת לְדָוִד: אַרוֹמְמְדְּ י-הוה כִּי דָלִיתַנִי וְלֹא־שְׁמַחְתַּ אֹיָבַי לִי: י-הוה אֱ-לֹהָי שִׁנַעִתִּי אֱלֵיךּ וַתְּרְפַּאֵנִי: י-הוה הֱעַלִיתַ מִן־שָׁאוֹל נַפִּשִּׁי חִיִּיתַנִי מִיּרָדִי־בוֹר: זַמָּרוּ לַי-הוה חֵסִידָיו וְהוֹדוּ ּלְזֵכֶר קָדָשׁוֹ: כִּי רָגַע בָּאַפּוֹ חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ בָּעֵרֶב יָלִין בֵּכִי וְלַבֹּקֵר רְנָּה: וַאֵנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי בַּל־אֵמּוֹט לְעוֹלֶם: י-הוה בִּרְצוֹנְדְּ הֵעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי עֹז הִסְתַּרְתָּ פָנֵיךְּ הַיִּיתִי נְבָהַל: אֱלֵיךּ י-הוה אֱקַרַא וְאֱל אֱ-דֹנַי אַתִחַנָּן: מַה־בֵּצַע בִּדָמִי בִּרִדִתִּי אֵל־שָׁחַת הַיוֹדְךָ עָפָר הַיַגִּיד אֵמְתֵּךְ: שִׁמַע י-הוה וָחָנֵּנִי י-הוה הֱיֵה־עֹזֵר לִי: הָפַּכָתָּ מִסְפַּדִי לַמַחוֹל לִי פָּתַּחָתַּ שַׂקִי וַתִּאַזְּרֵנִי שִׁמְחַה: לְמַעַן יְזַמֶּרְדְּ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם י-הוה אַ-לֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶדַ: (תהלים ל)

At first glance, this Psalm seems to be intended for someone giving thanks to God after surviving a difficult ordeal. It does not seem to be an obvious choice for people still in the midst of dealing with an illness, "You have lifted me up, and not let my enemies rejoice over me" (אָרוֹמְהֶרְ יְהֹוֶה כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא־שָׁמַחְתָּ אוֹבֵי לִי יְלִי יְבִי יְלִי יְבִי יְלִי יְבִי יְלִי יְבִי יְלִי יְבִי יְלִי יְבִי יְלִי יְבָּלְי יְבַלְּי יְבָלַ־ יְמָנוֹ עוֹנָבי (חַבְּי יִלִי וְבַּלְי יְבָּלְי יְבָלַ־ יְמָוֹט לְעוֹלָם). Life changes, and we suddenly find ourselves searching for Him, "When You hid Your face, I was terrified" (הְסְתַּרְתַּ פָנֶיךְ הַיִּתִי נִבְהַלָּ). Prayer connects us with God. We call out in hope that our connection with Him will guide us through the darkness. "One may lie down weeping at nightfall; but at dawn there are shouts of joy (בַּעֵרֶב יָלִיו בַּלִי וְלַבּקֵר יְנָה וְלֵבּלִי וְלֵבּלֵין בַּלַי וְלַבּלֵין בַּלַי וְלֵבּלֵין בָּלֵי וְלֵבּלֵין וְלַבּלָי וְלֵבּלֵין וְלַבּלֵין וְלַבּלָי וְלַבּלֶר יְנָה וֹלֵבּלֶר יְנָה וֹלֵבּלֶר יְנָה וֹלֵב בְּלִי וְלַבּלֵין בַּלִי וְלַבּלֵין וְלַבּלֵין וְלַבּלֵין וְלַבּלֵין וְלַבּלֵין וְלַבּלֵין וְלַבּלֵין וְלַבּלֹין וְלַבּלֹין וְלַבּלְין וְלַבּלְין וְלַבּלְין וְלָבּלֹין וּלָבּלִין וְלַבּלֹין וּלָבּלֹין וּלָבּלֹין וּלָבּלֹין וּלָבּלֹין וּלָבּלְין וּלְבּלְין וּלָבּלֹין וּלָבּלֹין וּלָבּלֹין וּלָבּלֹין וּלְבּלֹין וּלָבּלֹין וּלְבּלֹין וּלְבּלְי וְלִבּלְין וּלְבּיֹיְ וּלְבּיֹין וּלְבּיֹיְ וּלְבּבֹּלְיו וְבַבּלֹין וּבְּבּלְין וּבְּבּלְין וּבְּרִי וְלַבּלְיוּ בְּלִי וְבָבּלְי וְלָבּיֹיְ וּלְבּיֹיְ וּלְבּיֹי וְלַבּבֹּיְת רְנָה וֹיִבּר יְלִי וּרְבִּי וְלַבְּלְי וְלָבּיֹרְ וֹלְנִי וֹלְבּי וְלַבּלְין וּלְבּי וְלַבְּלְי וְלֵבְי יִלְיוֹ בְּלִי וְלָבְי וְלִבְּי וְלִי בְּלִי וְבָּבּלְי וְלִבּי יִלְיוּ בְּלִי וְבָּר יִלְנִי וְלִבּי וְלַבְּי וְלִבּי וְלִבּי וְלִבּי וְלִבְּי וְלִבְּר יִלְיוּ בְּבֹּר יִבְּיוֹ וְבְּבּי וְלִבּי וְלִבְּר יִלְנִי וּבְבּי וְלִבְּבּי וְלִבּי וְלִבְּבּי וְלִב

We can look back at times in the past, both personally and communally, when it seemed as though God was hidden but then ultimately revealed Himself. These memories serve as an inspiration. They comfort us in the midst of our current ordeal, or when praying for someone else going through a struggle. We may not be able to see the hand of God. We hope that if we continue to reach out to Him, we will arrive at a time when we too can give thanks. We look forward to a future when we can say, "You turned my lament into dancing, you undid my sackcloth and girded me with joy" ("הַּמַּרָתָּ מַסְפִּדִי לְמַחוֹל לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַהְאַזְּרֵנִי שִׂמְחַה "Communally, when it seemed as though God was hidden but then ultimately revealed Himself. These memories serve as an inspiration. They comfort us in the midst of our current ordeal, or when praying for someone else going through a struggle. We may not be able to see the hand of God. We hope that if we continue to reach out to Him, we will arrive at a time when we too can give thanks. We look forward to a future when we can say, "You turned my lament into dancing, you undid my sackcloth and girded me with joy" ("הַמַּרָתַּ מִסְפִּדִי לְמַחוֹל לִי פִּתַּחְתַּ שַׂקִּי וַ תַּתְּמַרְלַת מִסְפַּדִי לְמַחוֹל לִי פִּתַּחָתַ שְׁקִּי וַ תַּתְּמַרְלַת מִסְפַּדִי לְמָחוֹל לִי פִּתַּחְתַּ שְׂקִי וַתְּאַלְיִרָנִי שִׂתְּחָ שִׁ קִּיִי שִׁ מִּיִי שִׁ מִּיִי שִׁ מִּיִי שִׁ מִּיִי שִׁ מִּי שִׁ מִּי שִׁ מִּי שִׁ מִּי שִׁ מִי שִׁ מִּי שִׁ מִּי שִׁ מִּי שִׁ מִּי שִׁ מִּי שִׁ מִּי שִׁ מִי שִׁ מִּי שִׁ מִי שִׁ מִּי שִׁ מִּי שִׁ מִּי שִׁ מִּי שִׁ מִּתְּתְ שַׁקִּי שַּׁתְּי שִׁ מִּי שִׁ מִּי שִׁ מִּי שִׁ מִי שִׁ מִי שִׁ מִּי שִׁ מִי שִׁ